

Barcelona	Edició vesperta	8	ptes. mes
Barcelona	Edició matí	8	ptes. mes
Península		7.50	ptes. mes
Amèrica		8.50	ptes. mes
Guàrdia postal		85	ptes. mes

La Veu de Catalunya

10 cèntims

REDACCIÓ I IMPREMTA

Carrer de Ferrandina, 4 i 11
(Prop de la Plaça dels Àngels)
Telèfon 400 1308 A

ADMINISTRACIÓ

Rambla de St. Josep, 16, principal
Telèfon 134 A
Anuncis esquemes comunicats
i reclams a preus de tarifa.

Anv XXXIV - N.º 8.758

Barcelona: Dimarts, 8 de juliol de 1924

Edició del matí

LA SENYORETA

Na Maria Estruch Estruch

associada de l'Arxiconfraria de Filles de Maria

ha mort avui a l'edat de 19 anys

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afilgits pare Antoni Estruch Alsina, germans Ezequiel, Teresa, Isabel i Antoni, oncles, tíes, cosins, parents tots i la raó social «FILLS DE E. ESTRUCH I C.», en assabentar de tan dolorosa pèrdua els amics i coneguts, els agrairan algun acte pietós en bé de l'ànima de la difunta i se serveixin assistir als funerals que se celebraran demà, dimecres, dia 9, a dos quarts de deu del matí, a l'església parroquial de Sant Vicens de Junyeres, durant els quals es cantaran maitines i laudes de l'ofici de difunts, dient-se de seguida l'ofici i darrerament la missa de perdó

Sabadell, 6 de juliol de 1924

D. PERE MIQUEL I FLAQUER

ADVOCAT

Ha mort havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els qui el ploren: nebots D.ª Joaquima, D. Francesc de P., D. Lluís Felip Miquel i de Veciana, Mercè, Joaquina, Maria dels Dolors i Ricard Tiffon i Miquel, nebot polític Dr. D. Ricard Tiffon i Vila, cosins i parents tots, assabentats de tan irreparable pèrdua els amics i coneguts i els preguen que el tinguin present en lurs oracions i se serveixin assistir a l'enterrament que tindrà lloc avui dimarts, dia 8, a dos quarts d'onze del matí, dirigint-se de la casa mortuòria, Comtal, 20 bis, a l'església parroquial de S.ª Antia i d'allí a la seva darrera estada. Dijous, dia 10, a la mateixa parròquia i hora tindrà lloc els funerals per a l'etern descans de la seva ànima.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Els Emms. Cardenals de Tarragona i Burgos i l'Il·l. Sr. Bisbe de Barcelona s'han dignat concedir les indulgències de costum

BANC DE CATALUNYA

Omicili social: Rambla dels Estudis, 10. - Barcelona

Telèfons 361 i 362 A - Apartat de Correus 538

Direcció telefònica i telefònica: CATALUNYABANK

AGENCIA núm. 1: Carrer Creu Coberta, 8 - Telèfon H. 667

AGENCIA núm. 2: Sant Andreu, 148 - S. M. 671

AGENCIA núm. 3: Salmirón, 111 - G. 184

SUCURSALS A GIRONA I LLEIDA

Cambra cuirassada amb compartiments de lloguer

Model	Alt en cms.	Ample en cms.	Fons en cms.	Capacitat en dcm. cub.	Preu anual Pessetes
A	15	25	53	19.875	30.-
B	25	25	53	33.125	50.-
C	25	51	53	67.575	80.-
D	50	51	53	135.150	120.-

Els imposts són a càrrec del Banc.

Negociem tots els cupons de venciment corrent

CREMA Polar

Per a la netedat de les dents. - Cura el mal de gúmat. - Evita el sarro.

Serrana i Ale.

CORTES GERMANS (Barcelona)

Dr. F. Montaña dels Hospitals de París. Especialista en malalties de la pell, cabell i avariosos. Cortes, 539 accessori, De 3 a 5.

HOTEL COLON

Classificat oficialment de Primer Ordre. A petició d'amics i clients, les famílies dels quals passen l'estiu fora de Barcelona, la Direcció de l'HOTEL COLON estableix, amb caràcter extraordinari

Tarifa especial d'estatge per setmanes

Reservant una sèrie d'habitacions amb tot el confort propi del gran Hotel Colon.

Direcció: REGAS

CADIRES FERRO

GRANS QUANTITATS DISPONIBLES I ALTRES ARTICLES DE JARDI

2, Balmes, 2

Sabó "La Oca"

Fabricant: J. ALEHM MATARO

qualitat superior

LA CASA DE SEDES

Sempre a baix preu

Sempre classe bona

Gèneres de moda

Crepè Georget

Crepè satí

Crepè marroccain

Crespons xinesos

Casa Surroca

Fontanella, 21, principal

Si no rebeu butlletí d'inscripció reclameu-lo a la Junta Municipal del Cens de Població Bruch, 112, xamfrà a València.

LOCALS

Observatori Meteorològic de la Universitat de Barcelona. - Dia 7 de juliol de 1924.

Hores d'observació: A les set, a les tretze i a les vuit.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: 763.0, 762.9, 761.8.

Termòmetre sec: 25.4, 26.1, 25.8.

Termòmetre humit: 19.9, 19.2, 20.6.

Humitat (centèsimes de saturació), 52, 49, 60.

Direcció del vent: ENE, S., SSO.

Velocitat del vent en metres per segon: 4, 3, 2.

Estat del cel: Quasi tapat. Q. seré. Quasi tapat.

Classe de núvols: K, Fr. K., C. St., Al St. C. St.

Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 25.2; mínima, 22.0; id. prop del sol, 30.0.

Oscil·lació termomètrica: 6.2.

Temperatura mitja: 25.1.

Precipitació aigua, des de les set del matí del dia anterior a les set del dia de la data, 0.0 mm.

Recorregut del vent en igual període: 124 km.

Observacions particulars: No cap.

El director: E. Alcobé

Al carrer de Pare IV, anant en tramvia, Leopold Gascon Conte, va caure i es causà contusió palpebral dreta i cama del mateix costat.

- Fosto Gillo-Kola-Lectinat, cura inapetència B. Domènec, Ronda de Sant Pau, 71.

Al voltant del monument a Colom la guàrdia urbana trobà un pol que es diu Miquel Camero Molina, i que viu a unes barbaques.

JOIES VILANOVA

Unité, 8

Al carrer Ample, un tal Ferrán Pérez Ballester, hi anava amb un sac de llinosa al cap. Com que no va saber contestar ni don l'havia tret ni en l'havia de portar, i com que no va respondre satisfactoriament, el portaren a la Delegació.

PORELLANA

Vaixelles J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

Davant del Cinema Marina, de la Barceloneta, Lluís Mena Zena, venia «mantequies» sense permís, i en reconvenint-lo al guàrdia, es va insubordinar, fent-li el «paseo» i escandalint un tal domènec Garcia i un altre passant a la Delegació.

Cristalleria

J. Llorens, R. Flors, 30.

Al carrer Baix de Sant Pere, una veïna s'estava a la cuina, fregint. L'oli de la paella es va inflamar. Les flames encengueren el suïtge de la fumera i sortiren flames i gran fumera pel terrat, la qual cosa alarmà el veïnat, qui demanà auxili. Hi feren cap els bombers i ho apagaren de seguida.

MOBLES per a oficina, Salmirón, 75

Al carrer de Calabrà es va calar foc a un taller d'automòbils. Hi acudiren els bombers i ho apagaren de seguida.

Al carrer del Miracle hi hagué un gran avallat perquè es barallaven Bernat Pérez Catenio i Francisca Garcia López i Gil Facundo Cid. El Gil en sortí amb ferida contusa al parietal dret, contusa a l'occipital i erosions a la cara i al dit polze i la Garcia, amb erosions a l'avantbraç i dits de la mà dreta.

A un pis del carrer de Migdia, hi tenien una ampolla de salmunt. Un noi de tres anys, Trinitat Clemente Garcia, en va beure i presentà símptomes de greu intoxicació.

-Restaurant Martin

Rambla del Centre, 5 - Tel. 593 A

Servirà des d'avui i durant l'estiu, a petició dels seus clients, esmorzars econòmics a 6 pessetes.

A un camp que hi ha al darrere del carrer de Galileu (Sans), hi ha acampada una caravana de gitanos. Una dona que porten va mossegat el noi Joan Borrell Fanerica, i li causà ferida al braç dret.

- OMBREL·LES CAMP I PLATJA

Casa Clapés Fernando 14

Anava pel Saló de Sant Joan, muntat a cavall, el tinent d'artilleria Juli González Reguerin. El cavall va caure i motivà que el genet es causés forta contusió al front, lesió cerebral intensa i commoció cerebral greu.

A la fàbrica de rajoles del Vidriol (Hípòdrom), estant Francesc Fenoy Bonille carregant maquinària en un auto-camió, s'ocasionà contusió a la regió toràcica.

En passar pel carrer de Vallespir, Manuel Segarra Villalba va ensopecar

¿Que ens diuen les ratlles de la mà?

En altre temps es pretenia llegir en les el povernir. Avui, molt més que aqueixes ratlles, ço que ens interessa i sedueix és la suavitat, la blancor i la fragància exquisides que el Sabó Heno de Pravia comunica a les mans que l'usen. És el predilecte de totes les persones de bon gust.

Heno de Pravia

Es un sabó pur, sense barreges ni adorns, causant-se ferida contusa al peu esquerre i colze.

A una botiga del carrer de Fernand Joan Molins Rubio ingerí suïtge de coure i li causà una greu intoxicació.

Al carrer del Canonge Pibgnat un automòbil atropellà a Miracle Anglada Parera i li causà fregades a la mà esquerra.

A la Rambla dels Estudis el tramvia envestí un cotxe de plaça i causà topa contra un automòbil que li anava al darrere i tots resultaren amb desperfectes, i el bé no hi hagué desperfectes personals, s'hi mogué un gran escàndol entre tramviaristes, cotxers i xòfers.

Procedent de Madrid arribà el marquès de la Frontera, secretari general de l'Associació general de ramaders del Regne. Durant la seva estada a Barcelona, es proposa celebrar diverses conferències amb les autoritats, per a gestionar diverses assumptes relacionats amb la ramaderia catalana i proveïment de carns de Barcelona.

La Junta Regional de Ramaders de Catalunya, ha presentat a la superioritat un projecte de concursos de diverses classes de bestiar que pensa celebrar la vinent tardor en diverses comarques de Catalunya. Per aquest objecte es reuní ahir la Comissió de concursos de la indicada entitat juntament amb els enginyers caps de les seccions agrònòmiques i els inspectors d'Higiene Pecuària de les quatre províncies, per a tractar les normes generals pels quals han de regir-se aquests concursos.

Pel servei d'inspecció de llet a càrrec del Cos de Veterinària Municipal s'han descomissat a la seva entrada a Barcelona per la plaça d'Esplanada, 385 litres de l'esmentat líquid per ésser impropis per al consum, el qual es destinava a la venda en diferents taules públiques d'aquesta ciutat.

Procedia la llet esmentada del Prat del Llobregat i Hospitalet.

L'esmentada inspecció redoblà la vigilància denunciant els sofisticadors perquè se'ls apliqui la més rigorosa sanció, i se'ls retiri als reincentius el permís per a la venda de l'esmentat producte a les taules establertes a la via pública.

Havent-se publicat ja en el Butlletí Oficial les bases reguladores del treball dels guàrdies revocadors, es

prevé a tots els interessats l'obligació que tenen de passar per la secretaria del Comitè, Duran i Bas número 8, principal, de set a vuit de la tarda, per subscripció en el Cens, i l'adquisició del corresponent carnet d'acord amb el paràgraf tercer de la Base Tercera de les ja esmentades bases.

El Centre de Mestres Oficials de Barcelona, celebrà reunió general el proper dijous, dia 10, a dos quarts de cinc de la tarda, per a elegir el representant que ha de formar part de la Directiva de l'Associació.

L'Agrupació d'alumnes i ex-alumnes de l'escola normal, ha rebut per la seva institució de l'Estatge dels infants pobres al camp, un donatiu de 100 pessetes de la senyora Vidua de Reus.

S'han inscrit com a infants cooperadors de dita institució, Esther Ferrer, Joaquina Tugues i Pepita Vaque.

Per l'Esmorzar escolar han ofert donatius el fabricant En Maria Fajal, el forn del senyor Pons i la lletiera dels senyors Bofarull.

Els donatius es reben al domicili social Carme, 59, 1.º, de 3 a 5 i de 7 a 8 tots els dies laborables.

Els antics i acreditats XOCOLATES de la casa

Aquesta marca garanteix la seva procedència

De venda a tot arreu

E. JUNCOSA

Refuseu les imitacions

Despatx: Carrer de Fernando, número 10

han estat sempre els predilectes del públic de bon gust i del més exigent.

tro, a qui estigué a punt de knock-out, de la qual cosa el llurà més que els seus dots d'entrenador, el gonguista, que li permetia recuperar forces durant el descans, i Sales, en dura lluita, triomfà amb justesa de Giménez, al qual avantatjava un 10 en pes. Sales causà una excel·lent impressió, notant-se-li grans progressos des del seu darrer combat.

Maritims

REGATES DE CLASSIFICACIO
Dijous a matí, al Club de Mar es celebraren regates de canots a dos, sobre un trajecte de 1.000 milles a classificació per a tots. El resultat fou el següent:

Primer, Riera i Còhels, timoner Anglada, 5'30"; segon, Balaguer i Pla, timoner Arbona, 5'35"; tercer, Armentou i Gibert, timoner, Adell, 5'40"; quart, Vila i Aguilà, timoner Arbona, 5'50"; cinquè, Peris i López, timoner Martí, 5'55"; sisè, Montseny i Rufat, timoner Arbona, 5'58"; setè, Sanz i Navarro, timoner Lozano, 6'05"; vuitè, Gómez, timoner Arbona, 6'15"; següents fins a dotze equips. Quedaren classificats els 5 primers. La carrera era al cronògraf amb el bot «Gentil».

Barreja

DE TARRAGONA

Resultats de la festa olímpica celebrada ahir a l'Alcúzar: canots individuals, primer, Llorens (de Tarragona), iols (Móra), primer William Tarrin (de Tarragona), segon Arrea (d'Alcúzar), iols (debutants), els mateixos temps que els de les embarcacions esmentades.

Curs a peu de 5.000 metres, primer Llopis (de Tarragona), en 17 minuts 30 segons.
—Resultats dels partits de futbol celebrats a Tarragona: Tarragona F. C. 7, Jovenut, de les Borges, 0; Helvética, de Reus, 4; Catholonia, de Tarragona, 0.

Generalitat

A ESPERAR EL REI
Avui marxaran a Vich, amb l'objectiu d'esperar el Rei, el comte de Figols i el baró de Viver.

Obituari

ENTERRAMENTS
Per avui al matí hi ha assenyalats els següents enterraments: Ricard Urgell Carretera, de 63 anys, casat, del carrer Ballester, 63, al Cementiri de l'Est. A dos quarts de dotze.

Montserrat Mari Campañá, de 45 anys, soltera, del carrer Agustí Milà, núm. 55, al Cementiri de Sant Andreu. A dos quarts de dotze.
Eduard Ballester Costa, de 3 mesos, del carrer Sifre, 227, al Cementiri de Sant Andreu.

Jordi Pixon Santos, de 2 anys i mig, del carrer Arc del Teatre, 39, segon, al Cementiri de Les Corts. A les vuit.
Pere Miquel Plaquer, de 57 anys, del carrer Comtal, 20 bis, al Cementiri de Sant Andreu. A dos quarts d'onze.

Pilar Gonzalo Ponzuelo, de 9 mesos, del carrer Roger de Flor, 241, primer, al Cementiri de Sant Andreu. A les vuit.
Montserrat Busquets, de 19 mesos, del carrer Clavé, 6, tercer, al Cementiri de Sant Andreu. A dos quarts d'onze.

Pau Sala, de 64 anys, vidu, del carrer Consell de Cent, 364, segon, al Cementiri de l'Est. A les deu.
Els enterraments assenyalats per avui a la tarda, són els següents: Rafael Tintore i Oliveras, de 69 anys, casat, del carrer de la Diputació, 323, tercer, al cementiri del sud-oest. A dos quarts de cinc.

Pere Navarro i Terribas, de 44 anys, casat, de l'Hospital Clínic al cementiri de Badalona. A les tres.
Pere Vilardell i Mayo, de 34 anys, casat, de l'Hospital Clínic al cementiri de Les Corts. A les cinc.
Climent Rovira i Oliveras, de 58 anys, casat, de la carretera de Can Tunis, 111, baixos, al cementiri del sud-oest. A les cinc.

Assumpció Sancho i Masot, de 28 anys, casada, del carrer de Llacuna, 88, baixos, al cementiri de Sant Andreu. A les quatre.
Susanna Rius i Llatre, de 18 anys, soltera, de l'Hospital Clínic al cementiri del sud-oest. A les tres.
Miquel Xarxa i Vila, de 70 anys, casat, del carrer de Chapí, 66, baixos, al cementiri d'Horta. A les cinc.
Maria de la Consolació Llorens i Lladrós, del carrer de Girona, 111, al Cementiri Vell. A dos quarts de quatre.

FUNERALS

En Joan Carreras i de Hédiger. Mort el dia 2 de juny. Avui, a les deu, a la Casa de Caritat.
La Caterina Sans i Corbelli, vídua de Coma. Mort el 29 de juny. Avui, a les onze, a Silegus, i de deu a dotze, misses al Duescent i a les Reparatrices.

La Clara Navarra i Martí. Mort el dia 28 de juny. Avui, de deu a dotze, misses a Sant Cugat.

ANIVERSARIS

N'Escolt Balach i Carulla. Mort el dia 27 d'agost de 1923. Demà, a dos quarts d'onze, misses a l'església de la Cusada Caritat.

Una estació de radiodifusió
Es fa un fet la instal·lació a Barcelona d'una estació de radiodifusió o «broadcasting» per part de l'Associació de Radiodifusió, per a la transmissió de concerts, conferències, col·loquis de mercats, i algunes obres teatrals.

De moment i en espera de donar a la nostra ciutat d'una potent estació s'instal·la una emissora «Western Electric Company» de Nova York, considerades com les millors, tipus reduït de l'existència en aquella capital nord-americana o de l'existència a París a l'escola de Correus, Telègrafs i Telefons. La seva potència serà de quílovats i mig, essent la seva capacitat normal d'una a dos quilovats.

dia, de tot Catalunya i a la nit, tindrà un radi molt superior a l'actual. València, Aragó, Rosselló i Balesars.

Per tal que els programes tinguin el màxim interès, s'instal·laran algunes línies telefòniques pròpies, que uniran l'estació emissora amb els diferents teatres i sales de concert, per així poder emetre les obres teatrals i musicals de major interès.

Donada l'obra de cultura que tracta de realitzar l'Associació Nacional de Radiodifusió a benefici de tots els radiodifusors o aficionats, sense cap profit comercial, és d'esperar que els teatres i sales de concert igualment que a l'estranger prestatran llur ajut moral a aquesta obra que realitza l'esmentada entitat a profit de tots.

Declaracions del general Llossada

DISSIMISSIO INEXACTA

Digué el general Llossada que l'havia visitat el regidor de Terrassa En Josep Arnau Padellera, desmentint que hagués dimissió el càrrec.

El que ha passat és que el senyor Arnau té un fill que serveix a l'exèrcit de voluntariat a Barcelona i, desistint que no hagi d'estar-se sol, ha vingut el seu pare.

A TERRASSA I L'ALMUNIA
Afegeix el general Llossada que diumenge va anar a Terrassa per assistir a la festa en honor a la Verge, i després anà també a una festa benèfica d'aquella mateixa ciutat.

Ahir la tarda anà al governador de l'Almúnia per assistir a l'acte de la inauguració del nou escorxador d'aquella població.

ELS ADVOCATS I L'AMNISTIA
Un periodista ha preguntat al general Llossada si el decret d'amnistia aprovat als advocats del Col·legi de Barcelona que foren multats per no haver complert una ordre seva.

Contesta el governador que creia que no hi són inclosos i que fins que no rebi ordres contràries seguirà la seva actuació. Afegeix que havia llegit en un diari que els advocats eren inclosos a l'amnistia, però que després n'havia llegit un altre i en el text del decret hi faltava una paraula que canviava el sentit de la disposició.

EL VIATGE DEL REI
Continua dient el general Llossada que el viatge del rei a la Vall d'Aran s'anava desenvolupant conforme al programa establert.

Dissabte, després de visitar Camarasa, anà a la Pobla de Segur i, havent tornat a les oficines de l'Energia Elèctrica, continuà l'excursió fins a Molins, on sopà i dormí a les oficines de l'esmentada companyia.

Diumenge anà a Capdella i als llacs de Stargent. Havent dinat tornà a Molins i empenygué el viatge cap a Saladri. Després d'una excursió fins la frontera, al vespre tornà al poble, on passà la nit al xalet de la Societat Productora de Forces Motrius.

Ahir va sortir de Les Corts a Viella, on pernoctà al xalet de la Societat Alcedes de la Vall d'Aran.

El general Llossada marxarà avui, a les deu del matí, cap a Vich, per a rebre el rei de retorn del viatge. Un cop hagi acomiadat al monarca a Madres, ell i el capità general aniran a Terrassa per assistir a un ball de la festa major, tornant a Barcelona a la matinal.

A ARENYS DE MAR
El general Llossada ha acabat dient que el general Barrera, damé dimecres anirà a Arenys de Mar per assistir a la processó de la qual serà pendent el general Martínez Andú.

Al cordistes els senyors Saló i Alvarez, on pernoctà al xalet de la Societat Alcedes de la Vall d'Aran.

Malgrat el dol recent de l'alcalde, aquest assistirà a l'acte per a comploure el general Martínez Andú.

DISSABTE al Santuari de Nostra Dona de la Bonanova, se celebraren les notes de la senyoreta Maria Pirretes Carceras amb el jove En Josep Petit Sanromà.

Signaren l'acte matrimonial, per part de la núvia, En Lluís Pirretes i En Josep Mas Bagà, i per part del nuvi, En Josep Maria Grau i En Bartomeu Lafarga Carbonell.

Els invitats foren obsequiats amb un àpat a un dels nostres primers hotels.

A la nova parella, que ha sortit de viatge vers l'estranger, li desitgem moltes felicitats en el seu nou estat.

FIVE
Per al jove En Llorenç Colet ha estat demandada la mà de la gentil senyoreta Na Maria Solana.

La boda està assenyalada per a la primera quinzena del mes d'agost. Entre els núvis s'han creat vagues presents.

L'estació de Gràcia
En la línia dels «Ferrocarils de Catalunya», l'estació de Gràcia és una de les més importants, com ho demostra el fet que els trens de major recorregut hi fan parada, deixant totes les altres que hi fan fins a Sarrià.

Però dels ferrocarrils en què era estació, el ferrocarril modest ha restat una pràctica que avui esdevé una anomalia.

Tant la gent que va al moll de passatgers, com la que en ve, passen per la mateixa porta, a la qual hi ha d'haver a més, dos emplaçats per a recollir els bitllets.

Hi ha estones del dia, i la major part del diumenge, que els dos corrents de públic topen i es fan nosa els uns als altres.

Restaria resolt la cosa habilitant una altra porta per al passatge que baixi dels combois.

A cada butlletí una sola inscripció

De les terres catalanes

LLEYDA

Montserrat

GIRONA

(Conferència de les 9 a 10 de la nit)

Difícil minaire reorganitzat
En virtut d'un real decret publicat recentment, disposant la reorganització dels serveis miners, s'ha suprimit el districte de Lleyda-Tarragona, passant a formar-se amb el de Barcelona-Girona, constituint un sol districte les quatre «provincies» catalanes.

Finsqu'ocupats
S'ha efectuat el pagament de les finques ocupades al terme municipal de Montornès, amb motiu de la construcció dels treusos quant i cinquena de la carretera de la Seu d'Urgell al límit de la de Lleyda a Puigcerdà, travessa d'aquell poble.

Altres noves
El governador civil ha tramès al ministeri de Fianques, per a la seva aprovació, el reglament de format del Sindicat Agrícola i de la Caixa d'Estalvis d'Almúnia.

S'ha atorgat l'excedència voluntària a Francisco Gómez, mestressa de Lleyda.

La Comissió provincial, ha acordat tramitar l'expedient instat per l'Ajuntament de Gavarrà, sol·licitant el perdó de la construcció dels danyos i perjudicis causats en aquell terme per la pedregada que hi descargà el dia 20 de maig darrer.

Durant la tarda i la nit d'ahir, al Camp de Penya Deportiva Salvat, es celebrà un festival de jocs, a càrrec de la rondalla Calabria. També hi contribuï la banda del regiment de Navarra.

S'ha inaugurat en aquesta ciutat una línia per transportar viatgers en automòbil, entre Lleyda i Puigcerdà, passant per Balaguer, Artesa, Pons, Oliana, Organyà i Seu d'Urgell.

TARRAGONA

(Conferència de les 9 a 10 de la nit)

Retorn d'excursionistes
Segons les noves que s'han rebut, demà, a les cinc del matí, sortiran d'Alcúzar els excursionistes, amb el velleix «Jaime II», arribant a les set del vespre.

S'els prepara una entusiasta rebuda.

Telegrama
L'Associació de la Premsa d'Alcúzar ha telegrafiat a la de Tarragona, sol·licitant la en comissió de l'aportat donat als periodistes tarragonins que han assistit a l'Olimpiada Llevantina.

Un nou servei de vapors
El dia 9 del corrent s'inaugurarà un servei de vapors directes, entre Tarragona i Palma de Mallorca, sortint el primer vapor de Palma.

Altres noves
Per no haver-se atorgat a portar al treball ones ones que els diuen que no són de Poble Nou, una contracta de les que construïren la Fàbrica de Tabacs ha acomiadat els obrers fusters.

Al Vendrell, avui, un subjecte, el qual, segons sembla, s'ha tornat boig, ha engegat tres tirs de revòlver contra el seu conve Antoni Puig, sense haver-se tingut cap porula. L'agredit ha mort. No hem pogut saber el nom de l'agressor.

VALENCIA

Incident a un camp de futbol

València, 7. — La selecció de l'Espanya F. C. Atlètic ha jugat contra el Gimnàstic en el camp d'aquí darrer, essent el partit a benefici de la Federació regional lleuantina.

El joc, en el primer temps, fou bo, però en el segon temps resultà molt accidentat a causa del joc brut del Gimnàstic.

L'arbitre expusé l'extrem dret de l'equip per donar patada al contrari mig centre de la selecció lleuantina quan havia caigut a terra.

Després d'altres incidents i a causa d'una càrrega brutal per l'espatlla, el públic anava el camp, possent de gran indignació, fent d'interventors hi els guàrdies de seguretat, els quals netejaren el camp a cops de sabre, acabant així el partit sense finalitzar el segon temps, i havent quedat en el primer empatat a zero gols ambdós equips.

DESCRACIA
València, 7. — En una barreja del camí de Cortis, el nen d'onze anys Josep Navarro, agafà una escopeta del seu pare amb intenció de matar un ocell que s'havia posat a la branca d'un arbre proper, disparant amb tan mala sort que el projectil ferí un ocell que estava a prop de la seva coseta, anomenat Josep Navarro Rosellon, quedant mort a l'acte.

El pare d'aquests dos nens, que es trobaven treballant en un camp proper al lloc del fet, acudiren en sentir la detonació, desenvolupant-se aleshores l'escena que és de suposar.

NOI ATROPELLAT PER UN BRAU
València, 7. — En una cursa de velleix, celebrada a Sagunt, un dels velleixos agafà el noi aficionat Josep Martínez Guerra, causant-li una ferida de 15 centímetres d'extensió per 8 de profunditat a la regió glútea, i altres dues ferides a la regió axilar dreta i a l'ingle dreta.

Ha ingressat a l'hospital.

AVALET
Alacant, 7. — S'ha jugat un partit de hockey entre el Gimnàstic de Tarragona i l'Alacant Hockey Club, guanyant aquest darrer per 1 a 0.

Després es jugà un partit de futbol entre el Gimnàstic de Tarragona i el Natació d'Alacant, guanyant aquest per 4 a 1.

El partit terminà amb una formidable bronca entre els jugadors, prenent-hi part el públic.

Doble festa a una família

La passada diada de la Nativitat de Sant Joan tingué lloc en aquest Montornès, la celebració de la primera missa, que cantà el sacerdot R. P. Dom Beda Maria Esposa i Brea, O. S. R., fill d'Hortalets de Baleyà (Plana de Vich), el qual després d'aquest acte, anà en l'acte matrimonial del seu germà, En Francesc Esposa i Brea, amb la senyoreta Maria Barnils i Barnils, fills també de Baleyà.

A dos quarts d'onze, pujà el nou sacristà, per primera vegada, les escales que porten a l'Altí venerable, mentre del majestuós cor començava a davallar i escampar-se per l'esplendïda i grandiosa nau del Temple, aquelles veus angelicals que amb art prodigios anaven descobrint la inspirada «Missa Patriarcal» de Perosi.

Magistralment, també, va cantar des de la càtedra de la Veritat, el R. P. Dom Columba Cucarella, monjo del mateix monestir, les glòries del sacerdot i també els deures del matrimoni.

Tant els pares dels protagonistes d'aquella festa, com els dels padrins i nombrosos amics, que els acompanyaven, restaren plenament satisfets i còplices de la solemnitat d'aquells actes, dels quals en seran inesborrable record.

Entre els molts i valuosos presents que rebé el celebrant, va ésser molt admirat, pel seu art, el formós calzer que li ofrenaren els padrins, els esposos En Joan Albert i Rosell i En Manuella Ricart d'Albet. L'obra fou projectada pel conegut artista barceloní En Joaquim Renart, i executada pel no menys artista i acreditat joier de Barcelona En Ramon Sunyer.

La Segarra
GUSSONA. — El dia 30 de juny passat, acabà les bones obres i soterrament, traspassant d'aquesta vida a l'altra, el que fou un dels millors propulsors dels avenços i progressos de Guissona en aquells darrers anys, En Ramon Esteve Llobet.

Dedicant principalment al comerç de cotó, fustes i còrques, posant els fonaments de l'actual casa «Comercial Esteve S. A.», establiment casat a Savannah, Nova Orleans i Galveston (Estats Units), passà els seus anys d'energia corporal i intel·lectual, fins que fa uns deu anys, que les temporades d'estiu que de tota la vida venia a passar a les nostres cases, en la seva gran propietat, les anà allargant fins a fer quasi permanent la seva estada a nostra vila.

Fou l'afiliat de nostre Sindicat Agrícola, el qual fou un dels primers que es fundaren a Espanya, i durant molts anys fou l'únic Sindicat Agrícola, declarat oficial, a la província de Lleyda. Les seves terres han estat sempre el camp d'experimentació de tots els avenços en l'agricultura, no plantant mitjans d'implantar-los, perquè els pagessos i propietaris d'aquell poble s'aprendessin per a ells, si els convenia.

Esmerçà grans capitals en l'edificació de totes classes, des de l'humil casa per a masovers del «Trobat», fins a la luxosa «Torra Blanca», amb el seu gran parc. Així ha fet que durant les tristes i tristes hibernades, els jornalers finguessin sempre un mes de pa, ja que a cal Piteu, que així s'anomena, la seva casa, es donava feliç tot l'any a tot hom que en necessitava, ja fos de pagès, paleta, fuster, etc.

Persona aficionada a totes les belles arts i sobretot a la música, Llobet sempre estal·lir el que feia sentir per primera volta a Guissona coses noves: quan el fonoграф era considerat encara com cosa sobrenatural, ell ens el feu sentir el primer, després, la seva pianola fou la primera, i últimament el seu aparell de radiotelegrafia, deixava sentir a tothom que ho volia els concerts de Londres, París, etc., etc.

Durant la segona dècada del present segle, intervingué activament en la vida municipal, essent l'introductor de reformes als ingressos municipals en benefici de l'emili públic sense gravar els contribuents. Lloc que oficialment era considerat «regidor independent», actuava sempre al costat dels regionalistes, obrant també com a tal.

Les llàgrimes de gratitud dels pobles desvalguts envers un «protektor desconegut», que d'amagat remanava llurs necessitats, però del qual avui descobrim el val que l'havia donat, els seus sofriments fàctics que causant-li amb resignació suportava, segurament li servirien per a gaudir de la Glòria Eterna al Cel i de bella recordança entre l'ullgall.

Que s'acompli tots els seus fàctics en llur tribulació, amb la satisfacció que donen les proves d'estimació i respecte. Tantes en rebieren els dies de l'enterrament solennal i dels funerals, que palesament els demostrava, que era tot Guissona que participava de la seva pena i la se sap que la càrrega ben repartida no pesa tant.

Un crim horros a Sant Pere de Ribes
El criminal és agafat a Vilanova.

Vilanova, 6. — Avui, diumenge, ja de bon matí, tota la Vila s'ha posat en commoció en assabentar-se que al mig d'un camp, prop de Sant Pere de Ribes, s'ha trobat el cadàver d'una noia de seixanta anys, horrosament mutilat, denotant que havia estat objecte d'un crim abominable.

Per ésser avui marcat, amb la triga nova s'ha escampat per tota la ciutat, i durant tot el dia ha estat objecte de totes les converses, i els comentaris es referaven a mesura que se sabien altres detalls del fet.

Segons havem deduït, un xicot que estava de mossos al «Mas Vinyals», del veïnat de Sant Pere de Ribes, preténia la filla única dels masovers als quals, venent molts les raons que donaven al xicot, dient-li que l'ur filla era massa jove per a emmaridar-se, i davant la insistència del

moço, l'acomiadaren. Es diu que el criminal és amenaçat amb que se'n recordaria.

D'altra feia algun temps, ahir el velen rondar per allí, i avui s'han trobat la dissortada minyona esgarrioladament apunyalada, mutilada i feta malbé al lloc on havem dit prop del cadàver s'han trobat les robes del criminal — no havem pogut saber més sinó que era dels que per aquí anomenen «mossos».

I, donant la veu d'alguna i fotes les oportunitats diligències, ha estat desfogat a la «Fonda del Carril» potant-lo tot seguit als calabossos de Casa la Vila.

Entre tant, dels que la acostumen a buidar cada festa de l'esmentat poble, i d'aquí, s'ha aplegat a la plaça de la Vila una gran gentada, que, en ésser trobat el criminal per la policia, quedà en la guàrdia municipal, per excés de velocitat a l'interior de la població.

Un home mort pot tren
Ahr, a les 12.10, el tren mixte procedent de Port-Bou va agafar, al pas a nivell damunt del pont de ferro del riu Onyar, un individu, deixant-lo mort a l'acte. Aquest individu ha resultat ésser Vicens Domínguez, fill de Vilanova.

L'esquadra a Roses
Amb motiu de trobar-se al port de Roses l'esquadra espanyola, han estat avui gran nombre els marins i els oficials de l'armada que es traslladaren ahir a Figueres.

Altres noves
Abans d'ahir, a les set de la tarda, a Figueres, va caure a un peu d'uns 30 metres de fondària la senyoreta Carme Coma, la qual fou extreta en vida per una patxeta que van veure com hi quedà.

Diumenge que ve serà clausurada definitivament la magnífica exposició d'algunes del senyor Martí Torrente, a l'Ateneu de Girona.

Durant tot aquest mes seran exposades a la Cambra de Comerç les llistes electorals rectificades, podent presentar les reclamacions en la primera quinzena d'agost, les quals es resoldran en la segona del propi mes.

El dia 12 del mes que són, a l'Audiència, s'efectuarà el sorteig previgut per completar les llistes municipals del cens electoral.

Baix Empordà
SANT FELIU DE GUÍXOLS. — Dissabte es celebrà una reunió magna a la Cambra de Comerç, per a protestar contra el pressupost i arbitris projectats pel municipi.

Els contribuents hi assistiren en gran nombre, presidint el senyor Bonet, de la Unió Comercial.

Foren combatuts el pressupost i arbitris, per veure's clarament que són innecessaris, excessius i perjudicials per a tot el veïnat.

S'acordà recórrer en contra.

Penedès
ARBOS DEL PENEDÈS. — Amb motiu de la mort de Nàndreu A. Llorenç, mestre de l'Escola pública d'aquesta vila, on una reunió d'ex-alumnes del final, sota la presidència del senyor Llobet, es prengué l'acord de tributar-li un homenatge amb la celebració de solenns funerals i la col·locació d'una làpida a la mateixa escola que perpetui la seva memòria.

El primer dels dies atès tingué lloc diàlun, ajornant-se el segon.

En la primera presidència hi anaren: tinent primer en Ricard Domínguez, en representació de l'alcalde; senyor rector, doctor Gaietà Vilaplana; En Rafael Vidal, representant el jurge municipal, i el caporal de somatens En Josep Gomà.

L'altra presidència la constituïa la família del finit.

La presidència de senyores era formada per la Mestressa de l'Escola pública Na Maria Peré, senyores de la Unitat Local de Primera ensenyança i de família.

També hi assistiren l'Ajuntament en corporació representat pel tinent En Marcel·lí Jané i els regidors senyors Totsuans, Mallo, Calvet i Mas; secretari, senyor Casas; inspector municipal de Sanitat doctor Agustí Escarot; Comissió organitzadora de l'homenatge; alumnes de l'escola amb son mestre En Gabriel Garcia. Figuraran a més alguns ex-alumnes i admiradors del finit.

Després de la lectura del discurs del senyor rector, donaren per acabat el funeral.

Per aquesta Alcadia han sigut dictades les disposicions que segueixen: Prohibició de vagar pels carrers els gossos sense morrió. No transportar foms i escombrius durant les hores del dia. Complir el dispositiu referent a construccions. Compliment de les ordenances municipals per part dels amos de ramats de bestiar.

Aquest any ha resultat molt anormal la Festa major del veïnat de Gornal. Les funcions religios

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTÍCIES

Dimarts 8 de juliol de 1924

Aquest número de LA VEU DE CATALUNYA ha sigut passat per la censura militar.

EL CENS ELECTORAL

Als estiuejants

Avis important

Cap estiuejant ha de deixar Barcelona sense reclamar i omplir el butlletí d'inscripció al NOU CENS ELECTORAL si no ho ha fet.
Reclamen-lo al «sereno» del barri o a la Junta del Cens de població, Bruch, 112 (xamfrà València).

El sistema de posicions

HA estat socorreguda la posició de Koba-Darsa, a la línia del Lau, després de set dies de setge. Per a dur un comboi a aquesta posició, ha calgut sostenir combats que els comunicats oficials han qualificat de duríssims. Es a dir, s'ha repetit a Koba-Darsa el mateix episodi esdevingut fa quatre mesos a Tizzi Azza i en fa dos a Sidi-Mesaud, per a no esmentar sinó els més recents.

La periòdica repetició d'aquests fets suscita altra vegada el tema de la conveniència o inconveniència del sistema de posicions. Cal reconèixer que, ara com ara, ningú no defensa aquest sistema. Tòthom en proclama els inconvenients. Tòthom diu que cal prescindir-ne. El govern actual no ha amagat pas el seu pensament sobre aquest punt. L'opinió pública, però, no s'explica satisfactoriament perquè és sostingut un sistema que a tòthom desagradia i que l'experiència, amb una cronicitat perillosa, desautoritza en una forma tan insistent.

Fa deu mesos que hi ha un govern que no té oposició, que no pateix l'entrebanc de cap preocupació parlamentària ni política, que actua en nom de la classe militar. Sembla, doncs, que hauria de tenir la màxima llibertat d'acció i la màxima competència per a resoldre aquest problema.

Es per això que l'opinió pública resta desconcertada davant de la repetició d'aquests episodis. És clar que quan una posició és assetjada per l'enemic, cal alliberar-la. Però, perquè és mantingut al Marroc el sistema de posicions, si tòthom està conforme en la necessitat de prescindir-ne?

Nosaltres no som tècnics en matèria militar, però ens sembla que el següent dilema no pot ésser contradiu: Si les posicions responen a una necessitat, com és que no eviten els alaments i les invasions de les zones sotmeses o ocupades? I si no responen a una necessitat, per què no són suprimides d'una vegada?

LA TIRANIA DE LA MODA

Galleotto fu il libro... "Dant"

EL Dant ens dona el procés, la tramitació d'aquesta forma de davallament fins a l'abisme tenebrós a la porta del qual hi escriu: *Lasciate ogni speranza. Galleotto fu il libro, i s'hi pot afegir Galleotto chi lo scrisse. Trist'ofici el de Galleotto, trist i tan estès!*

Avui, estimat lector, deixarem de banda tot aquest munt de galleotti més o menys disressats que surten a diari com torrentada immensa d'aigües infectes, per a fixar-nos en un de sol, molt estès, molt admes, molt subtilíssim i d'universal conseqüència; ens circumscriurem al piló immens de paperam que escampa pel món aquesta vella sempre jove i activíssima lepra que s'anomena la Moda; transcendental per la seva extensió i forma, que s'esmuny i filtra per tots els indrets i recons de la Terra.

El Món té el seu Príncep; Jesucrist en dona testimoni en l'Evangeli — ara en sotmeto al Príncep d'aquest món —; i el Príncep és, com diu en altre lloc, el Diable, Satanàs en persona. Com a Món tots saben el que s'entén. El Món és, aquest i aquell, pel qual Ell hi volgué pregar abans d'anar a morir: — No prego per aquest món... — És el Món de què ens parla la Doctrina Cristiana; és un dels tres enemics de l'ànima que assenyalà: Món, Dimoni i Carn, i a parer de l'eminent P. Faber, el més temible de tots, perquè el seu esperit — l'esperit del Món — prepara les caigudes de la nostra ànima, tant, que molts dels que s'haurien barallat amb èxit amb el Dimoni i la Carn no tenen prou valor per a sotstar-se a la influència del Món, i aquest prepara la caiguda. El Món amb les seves màximes, amb les seves pompes i vanitats, trontolla les ànimes més ben trempades arrossegant-les pels seus camins sota l'experta batuda del mateix Satanàs. La por del ridícul, el no singularitzar-se, el no anar contra el corrent, arrossega moltíssima gent pels camins de perdició amb estúpida inconsciència.

Un auxiliar dels més formidables que té el Diable en aquest batibull del Món que governa, és la Moda. Aquesta antiga ramera, fidel seguidora i poderosa serventa del Príncep, porta darrera d'ella una multitud immensa i universal d'esclaus en forma idòlatra, als quals fa ballar al so que vol i condueix pels fins tenebrosos del seu mal amo.

Aquesta universal institució de la Moda té, com ja hem dit, la seva gran Premsa; no hi ha cap altra institució en el món, però interessant que sigui, avui com avui, que tingui aquesta arma de tanta eficàcia, aquest exercit en batalla tan nodrit i ben format, com té aquesta vella meretrí. Sempre ha existit aquesta lepra, sempre ha exercit la noble funció d'esclavitzar prenent tota mena de formes, des de la grotesca fins a la indecorosa; però els seus efectes eren abans més lents, passaven quasi centúries sense caure sensibils; però als nostres dies ha pres un aire vertiginós formidable i s'estén a tots els recons i a totes les coses, convertint els seus seguidors en infelïcs abdicats.

La Santa Església, sempre amant per a la salvació dels homes i fins per la dignitat humana a través de tots els temps, sovint ha d'aturar les desmeses d'aquesta misèria que fa ballar, especialment les pobres dones al so de la seva gaita que bufa el diable en persona.

Els efectes de la moda podem concloure'ls en dos ben marcats: la ruïna i la immobilitat. Dos rierols que convergen a un sol i ample riu que desemboca al gran llac d'aigües mortes i pútrides de totes les misèries humanes que absorbeix el Món Tenebrós.

El caire ruïnós de la Moda és ben palès; per seguir-la, tothom o quasi tothom fa més del que pot. En les classes humils, les noies, per l'afany d'anar boniques, fan primer el que no poden i després el que no deuen, i fins les més valentes viuen torturades si no paguen el tribut a la Moda, que el món judica un deure. L'anhel del lluir, la por de fer un mal paper, és causa no poques vegades de caigudes en les quals ni la passió ha intervingut. I no parlem del casos dolorosos en famílies de major categoria inesperadament empobrides, on es sacrifica la salut del cos i de l'ànima per tal de conservar el lluïment i pagar el tribut a la pública consideració del món, que després els repudià i befarà.

Un altre caire de la Moda, una altra feina és anar despullant les nostres dones, fins les més recatades. Fa tristesa veure les exhibicions de robes interiors destinades a les noies honestes que van a constituir famílies cristianes: aquests moderns *trousseau* són parions dels que usen les rames de categoria. El fet de lluir la persona i fer-ne esca de pecat que té la dona de mal viure, és seguit freg a freg per dones que en tot guarden la decència adequada, menys en el donar compliment a aquesta plaga universal de la moda... Posades ja en la pendent del ridícul i de l'immodest, perdut aquell pudor i bon sentit que és la més fidel guarda del seu honor, no s'aturen ni davant les portes del temple de Déu, on la Providència Divina hi té taula parada per a nodrir-nos del Pa de Vida; Pa que amb greu dolor s'ha hagut de negar a qui no portava el vestit nupcial de què parla l'Evangeli.

Cal, doncs, que ens fixem bé i serenament amb el mal que fa tota aquesta premsa apologista de la Moda, que l'escampa arreu, pagant lentament la societat cristiana, omplint de vanitat el cor de la dona i buidant-li el cervell de sentit comú, i despullant el cos de l'estoïg de la modestia que tant l'avalora i dignifica! El que s'exhibeix massa perd en valor. En la societat romana del temps de la decadència, la dona va atribuir a desplaure de tant que volia complaure, i les nostres dones cristianes, si per seguir la moda perden el misteri, també baixaran fatalment, perquè la matèria és sempre inferior a l'esperit fins en els problemes de carn. Cal, doncs, que la dona, àdhuc per esperit de conservació del propi prestigi, miri la Moda amb recel, com a enemic, tal com ho és el Món que governa el mal esperit.

Es que la Moda és cosa absurda i no s'ha de seguir en absolut? La Moda, com a guia i norma de bon gust, pot, i hauria de tenir utilitat; havem d'anar vestits, i és lleït fer goig cadascú en el seu estat i poders; però, entenem-ho bé, no hem d'ésser esclaus ni dominats, sinó senyors d'ella, com de tot, prenent el que sia conforme a prudència i dignitat cristiana; i sobretot mai hem de permetre ésser còmplices de la profanació del diumenge i festa de precepte. No hem de tolerar que per les nostres impaciències i capricis treballin les pobres noies en dia festiu, que és contra el tercer manament del senyor, ni deixin per culpa nostra de complir amb els deures religiosos, perquè Déu ens en demanarà compte. No oblidem mai que el Diable, el nostre constant enemic, utilitza les coses necessàries i les tergiversa i desvia; no comença mai la seva feina amb absurditat perquè és intel·ligent; va per graus fins arribar al fi que es proposa; per això cal en gran manera veure'l venir per començar a combatre'l així que s'insinua; hem de resistir-lo en les avançades, perquè no se'ns fiqui en les trinxeres. La seva acció és tan extensa i diluïda que passa desapercibida per molts a qui precisa el crit d'alerta, i ben fort, perquè el sentim.

Tota la premsa de «La Moda», mafeia la virada cap al paganism, culte únic de la forma, i aquesta virada, purament en el senzill vestir o despullar, té el fi únic i últim, de fer caure la dona del pedestal on la va collocar el Cristianisme. Tots devem moltíssim al Cristianisme, però la dona més que ningú, perquè entre els pagans era trista la seva significació. Que s'hi pensin bé les dones totes, de si els convé renunciar a la dignitat en què les va collocar el Redemptor; que s'hi pensin i obrin en conseqüència; que recordin allò del Dant amb què havem començat aquest escrit: *Galleotto fu il libro, i no s'oblidin d'incloure en la gran i estesa arcabateria literària, aquest munt de paperam que té per protagonista la Senyora Moda.*

JOAN LLIMONA

M. de MONTOLIU

NOTES POLITIQUES

EN MARCH AL JUTJAT

Dissabte al matí es persona al Jutjat de València el conegut home de negocis i ex-diputat mallorquí En Joan March, que estava reclamat pel mateix jutjat.

Se li notifica l'acte de processament i fou posat en llibertat sota fiança de cent mil pessetes, que prestà a l'acte.

EL VOT FEMENÍ

La Federació Sindical d'Obrers ha tramès al president del Directori un escrit en el qual sol·licita que el dret concedir a la dona soltera, major de vint-i-tres anys, per a intervenir en la direcció i administració de la cosa pública, es faci extensiu a la dona casada. Entre altres extrems, fonamenten la seva petició que, estant la dona casada sota la tutela marital, i per tant, sense reconeixement possible de majoria, en entrar en vigor aquella disposició del nou Estatut, serà més patent l'anomalia que a una mateixa edat unes dones siguin considerades majors i altres menors.

EL P. U. P. A TARRAGONA

El general governador civil ha publicat en el Butlletí Oficial una circular que diu:

«A fin de que la formación de los Comités locales de Unión Patriótica de esta provincia puedan hacerse con toda claridad, sencillez y mejor conocimiento de las personalidades que hayan de constituirlos, debe dar cuenta cada Comité al delegado gubernativo del partido judicial correspondiente, de la forma en que haya quedado constituido, no dirigiéndose a este Gobierno civil ninguna formación de Comités.»

DECLARACIONS DE N'ANTONI MAURA

El redactor del «Diario de Noticias», de Lisboa a Madrid, N'Antoni Ferro, publica unes declaracions de N'Antoni Maura, sobre la situació política actual.

El senyor Maura creu que la situació present ha vingut per no haver sigut ateses oportunament les seves indicacions.

EL DIRECTOR D'EL VENDRELLER

El governador civil de Tarragona ha autoritzat el director d'El Vendreller, que es trobava a Girona, per a retornar a la seva residència habitual.

L'ABAST DE L'AMNISTIA

Diu «La Publicitat»: «Els nostres lectors trobaran en la secció telegràfica de Madrid la part dispositiva del decret d'amnistia, arribat a la nostra redacció a les quatre de la matinada d'ahir, quan estava ja avançant el tiratge de l'edició.

En virtut de la restricció posada a l'article 1, deixen d'entrar en l'amnistia els senyors Massó i Llorens,

Macià i tots els altres condemnats o subjectes a procediment per actes contra la integritat de la patria.

En canvi, amb una recta aplicació de l'article 11, ha de quedar sense efecte la sanció d'exili intentada imposar al doctor Lluís Carreras i les que sofreixen en Carles Jordà, En Caylà de Vallès, En Garrigós de Castelló, l'Inamuno, En Soriano i tots els que són en exili.

Així mateix, haurien d'ésser amnistiats els advocats barcelonins castigats amb la multa de 500 pessetes per desobediència a l'autoritat governativa.

Per l'article primer venen amnistiats en molts dels processos que s'ells següen els antics parlamentaris senyors Marcel·lí Domingo, Pau Iglesias, Indalecio Prieto, Dalmáu Iglesias i altres.

El mateix benefici obtenen els periodistes barcelonins senyors Alaià, Sanjaun i Pestana.

Per l'article tercer ve commutada la pena a J. B. Acher «El Poeta».

LA COTITZACIÓ DE LA PESSETA

Retallam de «La Epoca», de Madrid: «La marcha progresiva de la peseta en relación con el oro, que había reducido por el pasado mes de junio a 39 enteros y una fracción la prima, se ha interrumpido durante el mismo mes, y para julio ha sido preciso elevar esta prima a 42 y 2/3, aun habiendo la Dirección general de Aduanas perfeccionado la fórmula para determinar. Quiere ello decir que no hay que dejarse llevar de ilusiones y no abandonar la vigilancia sobre el problema monetario en ese aspecto ni ninguno de los medios con que se cuenta para su solución y defensa.

Es menester repetir, puesto que otra vez se agita en la prensa la idea de la supresión del coeficiente por moneda depreciada por los pocos países a que aun alcanza. Por lo que a Alemania concretamente se refiere, ya hemos dicho categoricamente nuestra opinión de que se mantenga el «modus vivendi» sin innovacion alguna, aplazando todos los que deban introducirse para cuando, establecida definitivamente una política sobre la situación financiera de Alemania y la cuestión de las reparaciones, sepamos todos a qué atenernos.»

L'AMNISTIA A LES TERRES TARRAGONINES

En virtut del decret d'amnistia han estat autoritzats a retornar a llurs residències, els senyors Josep Serra, del Vendrell, el qual era exiliat a Lleida; Tomàs Caylà, de Vallès, exiliat també a Lleida; Gil Junyeres, de Girona, exiliat a Tarragona.

DELEGAT GOVERNATIU SUBSTITUIT

Ens comuniquen de Lleida que, per substituir en el seu càrrec el delegat

Les Idees i les Imatges

OBSCURITAT

DE LA SUPREMA CLARETAT
La claretat, en alguns casos excepcionals, de tan forta, de tan densa, de tan radiant, apart una obscuritat. És com un diamant concentrat extraordinàriament en profunditat.
Una mena de raig mínim de claror en escorço.

JOSEP MARIA JUNY

Breviari crític

CICERO. BRUTUS. TEXT I TRADUCCIÓ DEL DOCTOR GUMERSIND ALABART. (FUNDACIÓ BERNAT METGE)

La «Fundació Bernat Metge», continuant la seva obra admirable d'edició humanista amb la publicació dels grans autors de l'antiguitat clàssica, tradueix a la nostra llengua, ens presenta ara un nou volum de Cicero. Amb excel·lent mètode ha dividit la publicació de les obres del famós orador romà en tres parts: els discursos, les lletres i els tractats tècnics en llur doble aspecte literari i filosòfic. Publicat, ja fa algun temps, el primer volum dels discursos, la traducció dels quals ha estat encomanada al nostre dilecte company mossèn Llorenç Ribera, ara ha tocat al torn de publicació al primer volum dels tractats. El «Brutus» és un dels grans tractats tècnics d'oratoriat que Cicero escriu en l'apassionament de la polèmica que dividia els retòrics del seu temps en els dos grups d'aristocràtics i aristocràtics, d'aristocràtics i de tradicionalistes. La traducció catalana del «Brutus» és obra del doctor Alabart, qui ha tingut amb ella una esplèndida avinentesa per confirmar la seva ferma reputació de filòsof i de pulcre i elegant escriptor. En la seva traducció ha sabut conciliar la perfecció dels dos postulats, de cèrta manera contradictoris, de fidelitat literària i de claredat literària que exigeix tota bona traducció.

El «Brutus» cicero, a part de la seva absoluta valor com a document importantíssim per a la història i per a la teoria de l'eloqüència en el món de l'antiguitat clàssica, posseeix una remarcable força d'actualitat per a nosaltres en un gran nombre dels seus passatges. En aquest tractat Cicero es proposa, tot fent una revisió cronològica dels grans oradors grecs i romans, examinar totes les condicions que calien per arribar a l'art del ben parlar i donar expansió a la passió que ell sent no sols per al fruit i la glòria de l'eloqüència, sinó també per al seu estudi i exercici. I tot repassant les grans figures de l'eloqüència grega i romana, es complia en l'afirmació repetida de la dificultat d'assolir la perfecció d'aquesta art. «Sense cap mena de dubte afirmo, diu en un passatge, que la eloqüència engendrada per alguna art, ja per un exercici, ja per la naturalesa, ella és entre totes les coses del món la més difícil».

Ja veurem en el «Breviari» següent l'aplicació que aquest i altres passatges del «Brutus» de Cicero poden tenir a l'estat actual dels nostres problemes lingüístics.

Butlletí internacional

7 de juliol de 1924

ELS SOTRACS DE L'ENTESA

Es evident que la forma en la qual el govern britànic ha adreçat a les potències aliades i associades de la gran guerra la invitació per a concórrer a la Conferència de Londres ha esvaït l'atmosfera de confiança i de cordialitat que Mr. MacDonald cercava amb tanta cura i que semblava aconseguida definitivament l'endemà de les converses de Chequers.

Els governs de Londres i de París han arribat a una solució diplomàtica del darrer incident. El gabinet de Londres declara que el projecte de protocol que acompanya la invitació no compromet la llibertat d'acció de França i expressa tan sols el punt de vista britànic. El gabinet de París adreçarà una nota supletòria als governs invitats contenint el punt de vista francès. Es a dir, els aliats reunits a Londres, en lloc de trobar-se, com a conseqüència de les converses de Chequers, amb un acord col·lectiu dels governs de França i de la Gran Bretanya, es trobaran altra volta davant d'una tesi francesa i d'una tesi britànica, distintes i àdhuc contràries, repetint-se l'enutjosa història dels darrers anys.

No cal insistir a remarcar la notòria transcendència d'aquesta actitud que les notes oficieuses intenten endebades amagar. Si al sol anunci d'haver arribat MacDonald i Herriot a un acord definitiu en llurs converses de Chequers, Alemanya acceptà la represa del control dels seus armaments pels aliats, l'evidència, massa visible, d'un nou desacord entre els gabinets de Londres i París pot produir efectes diametralment contraris, complicant una situació ja prou difícil i crítica.

No és gens estrany que els enemics polítics de M. Herriot, aprofitant la seva inexperiència de governant, hagin volgut aprofitar aquesta avinentesa per a posar-li entrebancs, car així creuen servir millor l'interès permanent de la França. És lamentable, però, que la sinceritat i la bona fe de M. Herriot no hagin pogut superar aquests obstacles en una forma menys violenta que la nova contraposició d'una tesi francesa a una tesi britànica.

Els diaris parisenques que han exercit aquesta pressió damunt el Ministeri Herriot, al·leguen la intangibilitat i la integritat del Tractat de Versalles, sense adonar-se que tant l'ocupació militar de la conca del Ruhr, com l'aplicació total de l'informe Dawes, acceptat ja per les potències aliades i associades, cauen fora de les prescripcions estrictes d'aquell instrument internacional.

La posició de Mr. MacDonald és, doncs, més lògica que els escrips dels tardívolos de M. Herriot, fills, més que de la convicció pròpia, de la pressió que encara exerceixen damunt la política francesa els elements que constitueixen el Bloc Nacional.

En la invitació adreçada per Mr. MacDonald a les potències aliades o associades, no hi ha cap cosa incorrecta ni incoherent. Contenia substancialment, segons les notes oficieuses publicades a París: a) una invitació a fer-se representar oficialment a Londres el 16 de juliol; b) la declaració de la conveniència, acceptada per tots els aliats, d'aplicar, tan aviat com sigui possible, l'informe Dawes; c) una síntesi de les converses de Chequers; i d) una exposició dels punts de vista britànics sobre les qüestions principals a discutir i els problemes cabdals a resoldre, és a dir, una mena de programa de la conferència.

Aquest programa consistia essencialment en preveure la necessitat d'un protocol especial, ja que evidentment l'informe Dawes prescindia, en alguns punts fonamentals, del Tractat de Versalles. Per les mateixes raons, Mr. MacDonald preveia la necessitat de fixar una data per l'arrelament de les lleis alemanyes que cal esmenar amb l'objecte de fer possible l'aplicació de l'informe Dawes, i de convenir el canvi de penyes de fàcil que facilités la restauració de la integritat econòmica del Reich amb l'evacuació de la conca del Ruhr.

En realitat, la tesi britànica no és sinó la conseqüència ineludible de l'acceptació íntegra de l'informe Dawes. La tesi francesa, si divergeix de la britànica, no pot ésser, doncs, altra cosa que el condicionament de l'acceptació del «rapport» dels tècnics a ulteriors reserves mentals. Aquesta posició fora inconsistent amb l'actitud adoptada per M. Herriot, i àdhuc per M. Poincaré, davant de l'informe Dawes.

Les úniques objeccions que poden oposar-se al text de la invitació britànica són: que no fos comunicat prèviament al govern de París, i que pogués produir la impressió, a França i als altres països, que el programa de la conferència no era una proposta peculiar del gabinet britànic, sinó una proposta col·lectiva dels dos governs.

La primera objecció és conseqüència de la segona. Mr. MacDonald no comunicà prèviament el text de la invitació a M. Herriot, creient honestament que responia a l'esperit de les converses de Chequers. Ara resulta que no. És a dir, ara resulta que M. Herriot i el Bloc de les Esquerreres no tenen prou força parlamentària per a imposar llur política internacional amb la mateixa vigoria que ho feien M. Poincaré i el Bloc Nacional.

El discurs pronunciat diumenge per M. Herriot a Troyes, és prou significatiu. Els telegrams de París arriben a insinuar avui la possibilitat d'una crisi, en virtut de la qual M. Briand substituiria M. Herriot, com a conseqüència d'una possible derrota del govern al Senat en ésser discutida demà la seva política internacional.

Es clar que, en aquestes circumstàncies, si davant la tesi britànica s'oposa una tesi francesa, la conferència interaliada estaria condemnada al fracàs.

Es per això que, malgrat l'esperit de conciliació de Mr. MacDonald i els esforços que realitza per a tranquil·litzar l'opinió pública francesa, comença de córrer la versió que la conferència interaliada ja no es reunirà el 16 de juliol a Londres, sinó el dia 1 d'agost a Brusselles.

Però a Londres o a Brusselles, sense un previ acord entre França i la Gran Bretanya, la conferència no pot reeixir.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

L'Ateneu Barceloní

LA NOVA JUNTA

En virtut de la última distribució de carres, la Junta Directiva de l'Ateneu Barceloní quedà constituïda en la següent forma:

President, don Pompeu Fabra; vicepresident, don Josep M. Fabra; secretari, don Francesc Fajó; vice-secretari, don Fideu Riera; tresorer, don Andreu Mas; comptador, don Josep M. Gineja; bibliotecari, don Salvador Taya; conservador, don Domènec Carles; vocals: don Antoni Cambril, don Ramon Casamada, don Lluís Figueras Dotti, don Enric Jardi, don Josep Mompou, don Vicenç Solé de Sojo i don Pelai Vidal de Llobatera.

Els rellotges de la Ciutat

Què passa amb els rellotges de la ciutat?

Abans hi havia qui tenia cura que tots els rellotges públics de Barcelona anessin a l'hora. Si no estem equivocats, era l'Acadèmia de Ciències i Arts la que estava encarregada d'aquest servei. La veritat és que dintre la relativitat de les coses humanes, sembla que hi hauria d'haver una realitat absoluta de l'hora, i que les tres de la tarda han d'ésser les tres, tant al Port de Barcelona, com a la Catedral, com a la plaça de Catalunya.

Altament no sabem pas perquè, ara, a Barcelona ja no és així. Els rellotges públics de la ciutat, el de la Catedral, el de la Casa de la Ciutat, el de l'Acadèmia, el de la Universitat, el de l'Hospital Militar, el de la Casa de la Vila de Gràcia, el de l'estació del ferrocarril de Sarrià, i tants d'altres, es porten diferències, de tres, de quatre, fins de set minuts!

No creiem que això pugui beneficiar ningú, però tampoc podem negar que una cosa tan senzilla, i que ja estava arrelada a Barcelona, s'hagi deixat espallar.

